

Fra Indenrigsministeriet har jeg modtaget Underretning om, at Ministeriet fra Valgbestyrrelsen for 11te Landsthingskreds har modtaget Meddelelse om, at det under 30te forrige Maaned i bemeldte Kreds foretagne Valg paa en Landsthingsmand istedetfor Kammeraad Brødsgaard er faldet paa Sognpræst Petrus Lundsteen i Aal Sogn, Ribe Amt, samt at den Valgte har modtaget Valget.

De Herrer ville finde omdeelt paa deres Bladser Thingenes Beslutninger med Hensyn til Statsrevisorernes Udnævnelse m. V. for Finantsaaret 1852—53, som ere Resultatet af de Afstemninger, der have fundet Sted ved Sagens Afgjørelse under anden Behandling i sidste Møde.

Landsoverretsprocurator Christensen, der er bleven valgt i anden Landsthingskreds ved det Valg, som i bemeldte Kreds er blevet foretaget i Anledning af et Valg, som ikke der blev modtaget ved det første almindelige Valg, har idag indfundet sig i Thinget og afleveret sit Valgbrev til Formanden. Dette har jeg overgivet til det Udvalg, der er nedsat til at prøve de tilbagestaaende Valgbreve. Den ærede Ordfører for Udvalget har Ordet.

Ordføreren (Uthøgaard): Udvalget har gennemgaaet Valgbrevet for Landsoverretsprocurator Christensen og fundet det affattet overeensstemmende med den befalede Formular. Der er saaledes fra Udvalgets Side Intet derimod at erindre.

Formanden: Jeg veed ikke, om der fra Thingets Side maatte være Noget at erindre i Anledning af det fremkomne Valgbrev? (Ophold). Hvis ikke antager jeg, at Landsoverretsprocurator Christensens Valg til Landsthingsmand er af Thinget erkjendt for gyldigt. Godformulæren skal blive ham meddeelt til Underkrift.

Vi gaae derefter over til Dagsordenen. Den første Sag paa samme er Forslag til Lov om Sogneforstanderskabernes og Amtsrådernes Sammensætning og Valg. Sagen foretages til indledende Behandling.*) Saafremt intet Forslag fremkom-

mer om et Udvalgs Medfattelse i denne Sag, antager jeg, at det er Thingets Mening, at den overgaaer umiddelbart til første Behandling.

Blume: Idet jeg reiser mig for at sige et Par Ord i denne Anledning, maa jeg erkjende, at jeg er noget i Forlegenhed, fordi jeg er bange for, at hvad jeg har at sige, maa skee ikke vil finde Gjenslang i Forsamlingen, og jeg dog paa den anden Side ikke kan give mit Samtykke til, at denne Sag strax gaaer over til første Behandling, men maa ønske, at der bliver nedsat et Udvalg. Jeg veed nok, idet jeg fremsætter dette Ønske, at, dersom det skulde blive taget tilfølg, vilde det være at forlange Sagens Behandling, maa skee endog at gjøre det rimeligt, at den ikke vilde blive tilendebragt i den nærværende Sæssion; men jeg kan dog ikke Andet end sige et Par Ord derfor, og det navnlig af den Grund, at det Lovforslag, som her er fremkommet, aldeles ikke i nogen Maade kan tilfredsstille mig. Dengang dette Forslag først fremkom, skal jeg ikke negte, at det forundrede mig meget, fordi det frembyder sig selv som det, der skulde tjene til at sætte Grundlovens § 96 i Virkelighed, hvori det hedder, at Kommunernes Ret til, under Statens Tilsyn, selvstændigt at styre deres Anliggender vil blive ordnet ved Lov; men jeg kan ikke forstaae, at den Ordning af Sogneforstanderskabernes og Amtsrådene, som bebudedes ved Forslaget, virkelig skulde tjene til at fremme Kommunernes Selvstændighed; jeg synes, at der i Lovforslaget slet ikke indeholdes Noget angaaende Kommunernes større Selvstændighed. Jeg erkjender, at det maa være vigtigt, at denne Paragraph i Grundloven snarest muligt kommer til Anvendelse; men paa den anden Side tilstaaer jeg ogsaa, at jeg for min Deel ikke saa meget har følt Mangelen af, at den kom i Live, saa at man, blot for at faae den fremkaldt til Virkelighed, ligesom skulde overile sig, da det meget mere, efter min Erfaring, er langt ønskeligere, at Sagen bliver omstændeligt og nøagtigt forberedt, for at den, saaledes forberedt, kan træde i Virksomhed, end at man faaer Noget, Hvilket omhelst, der kunde have Udseende af at være til Fremmelse af Kommunernes selvstændige Ret. Men, hvad der i Særdeleshed forekom-

*) Lovforslaget findes i Anhang under Nr. XXIII. Sp. 298.